

2017		<h2>Nieuwsbrief leren</h2> <h3>Boekbespreking</h3> <p>Eerder verschenen op http://boeketje-onderwijs.skynetblogs.be Lieven Coppens</p>	<i>Plus est en vous</i>
------	---	---	-----------------------------

Referenties	<p>Auteur: Piet de Ruyter Titel: Een algemene orthopedagogiek Uitgeverij: Garant Plaats: Antwerpen Apeldoorn Jaar: 2015 Pagina's: 691 ISBN: 978-90-441-3305-9</p>	
-------------	---	---

Met de komst van het *passend onderwijs* in Nederland en het *M-decreet* in Vlaanderen zien veel leerkrachten zich op bepaalde momenten geconfronteerd met de eigen handelingsverlegenheid. Hierdoor zijn zij geneigd om voor bepaalde leerlingen snel uit te kijken naar een individueel aangepast opvoedingstraject, terwijl er een aantal mogelijkheden in de klas en op school niet gezien worden. Je kunt hen dat ook niet kwalijk nemen, aangezien ze vanuit hun opleiding niet kunnen terugvallen op de noodzakelijke algemene orthopedagogische basiskennis en er bovendien weinig of geen professionaliseringstrajecten zijn waar ze deze kennis kunnen opdoen. Het is dan ook verkeerd om ervan uit te gaan dat dit boek enkel bestemd zou zijn voor studenten in het hoger onderwijs die zich voorbereiden op een van de beroepen als opvoedingshulpverlener. Zoals op de achterflap vermeld wordt, is dit boek eveneens van belang voor *studenten in een opleiding tot docent in het basis en secundair (voortgezet) onderwijs, omdat zij in hun werk niet alleen doorsnee leerlingen ontmoeten maar ook leerlingen met een specifieke opvoedvraag (sic)*. Niet in het minst omdat ze niet alleen pasklare oplossingen nodig hebben die ze gedachteloos kunnen toepassen, maar ook een duidelijke visie over opvoeden in de klas moeten ontwikkelen.

In zijn boek geeft De Ruyter in het eerste hoofdstuk aan wat *algemene orthopedagogiek* is en wat de waarde daarvan is binnen het geheel van de orthopedagogiek. In het tweede hoofdstuk gaat hij dan dieper in op het begrip *handelen*. Deze twee hoofdstukken heb je nodig om zijn visie over opvoeden die hij in het derde hoofdstuk uiteenzet, in het juiste perspectief te zien. In dit deel omschrijft hij vijf opvoedingsdoelen, waarvan hij er twee verder uitwerkt in het vijfde en zesde hoofdstuk omwille van de complexiteit en de omvang ervan. Voor hij zover is, tekent hij in het vierde hoofdstuk de somatische en psychische toerusting uit die de jongere bij zijn geboorte meekrijgt en die soms het opvoeden niet alleen voor hem maar ook voor zijn opvoeders danig verzwaart.

In hoofdstuk zeven gaat De Ruyter dieper in op de stagnerende opvoeding. Hiervoor gaat hij uit van de vijf opvoedingsdoelen die hij opsomde in het derde hoofdstuk. Het volgende hoofdstuk verduidelijkt dan wat de hulp kan zijn bij die stagnerende opvoeding. In het negende en laatste hoofdstuk gaat de auteur tenslotte in op de manier waarop de opvoedingshulpverlening moet georganiseerd zijn.

Een boek om niet te negeren.